

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2003/335/RIF

av den 8 maj 2003

om utredning och lagföring av folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 30, 31 och 34.2 c i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) De internationella tribunalerna för f.d. Jugoslavien och för Rwanda har sedan 1995 utrett, lagfört och dömt kränkningar av folkrätten i samband med krig, folkmord och brott mot mänskligheten.

(2) I Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen av den 17 juli 1998, som ratificerats av samtliga Europeiska unionens medlemsstater, fastställs det att de mest allvarliga brotten som angår hela det internationella samfundet, i synnerhet folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, inte får förbli ostraffade och att en effektiv lagföring av dem måste säkras genom åtgärder på det nationella planet och ett förstärkt internationellt samarbete.

(3) I Romstadgan erinras det om att det åligger varje stat att utöva straffrättslig jurisdiktion över dem som har gjort sig skyldiga till sådana internationella brott.

(4) I Romstadgan betonas det att den internationella brottmålsdomstol, som upprättas i enlighet med denna stadga, skall komplettera nationell straffrättslig jurisdiktion. Effektiva utredningar och, i tillämpliga fall, lagföring av folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser bör säkerställas utan att intrång görs på Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion.

(5) Utredning, lagföring och utbyte av information med avseende på folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser bör även i fortsättningen vara de nationella myndigheternas ansvar, om inte annat framgår av folkrätten.

(6) Medlemsstaterna konfronteras regelbundet med personer som har varit inblandade i sådana brott och söker resa in i och uppehålla sig i Europeiska unionen.

(7) Medlemsstaternas behöriga myndigheter måste, om de får veta att en person som ansökt om uppehållstillstånd misstänks för att ha begått eller medverkat till folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelser, se till att de aktuella gärningarna utreds och, när det är befogat, lagförs i överensstämmelse med nationell lagstiftning.

(8) De relevanta nationella brottsbekämpande myndigheterna och invandringsmyndigheterna bör, trots skilda uppgifter och ansvar, samarbeta mycket nära för att ge de myndigheter som har jurisdiktion på nationell nivå möjlighet att effektivt utreda och lagföra sådana brott.

(9) Medlemsstaterna bör se till att de brottsbekämpande myndigheterna och invandringsmyndigheterna har tillräckliga resurser och lämpliga strukturer för att effektivt samarbeta samt effektivt utreda och när så är lämpligt lagföra folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser.

(10) För att sådana brott skall kunna utredas och lagföras effektivt krävs också att myndigheterna i de stater som är parter i Romstadgan, inbegripet medlemsstaterna, har ett nära samarbete över gränserna.

(11) Rådet antog den 13 juni 2002 beslut 2002/494/RIF om inrättande av ett europeiskt nätverk av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser ⁽³⁾. Medlemsstaterna bör säkerställa att kontaktpunkterna används till fullo för att underlätta samarbetet mellan de behöriga internationella myndigheterna.

⁽¹⁾ EGT C 223, 19.9.2002, s. 19.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 17 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 167, 26.6.2002, s. 1.

- (12) Medlemsstaterna har i rådets gemensamma ståndpunkt 2001/443/GUSP av den 11 juni 2001 om den internationella brottmålsdomstolen⁽¹⁾ förklarat att brott som faller under Internationella brottmålsdomstolens jurisdiktion berör alla medlemsstater, vilka är fast beslutna att samarbeta för att bekämpa sådana brott och för att se till att straffriheten för förövarna av dessa upphör.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta beslut är att öka samarbetet mellan nationella enheter för att brottsbekämpande myndigheter i olika medlemsstater skall kunna samarbeta så effektivt som möjligt på området utredning och lagföring av personer som har begått eller medverkat till folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelser enligt definitionerna i artiklarna 6, 7 och 8 i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen av den 17 juli 1998.

Artikel 2

Information till brottsbekämpande myndigheter

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att de brottsbekämpande myndigheterna skall bli informerade när det konstateras sådana omständigheter som ger anledning till misstanke om att en person som ansöker om uppehållstillstånd har begått sådana brott som avses i artikel 1 och som kan leda till lagföring i en medlemsstat eller inför internationella brottmålsdomstolar.
2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att berörda nationella brottsbekämpande myndigheter och invandringsmyndigheter har möjlighet att utbyta den information de behöver för att effektivt kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 3

Utredning och lagföring

1. Medlemsstaterna skall bistå varandra med utredning och lagföring av de brott som avses i artikel 1 i enlighet med tillämpliga internationella avtal och nationell lagstiftning.
2. Om invandringsmyndigheterna under handläggningen av en ansökan om uppehållstillstånd konstaterar omständigheter som ger anledning till misstanke om att den sökande har deltagit i sådana brott som avses i artikel 1, och det framkommer att den sökande tidigare har ansökt om uppehållstillstånd i en annan medlemsstat, får de brottsbekämpande

myndigheterna vända sig till de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i den andra medlemsstaten för att inhämta relevant information, även från invandringsmyndigheterna.

3. Om de brottsbekämpande myndigheterna i en medlemsstat konstaterar att en person som är misstänkt för att ha begått sådana brott som avses i artikel 1 befinner sig i en annan medlemsstat, skall de informera de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om misstanken och grunden för denna. Informationen skall ges i enlighet med tillämpliga internationella avtal och nationell lagstiftning.

Artikel 4

Struktur

Medlemsstaterna skall överväga behovet av att upprätta eller utse specialiserade enheter inom de behöriga brottsbekämpande myndigheterna med särskilt ansvar för utredning och när så är lämpligt lagföring av dessa brott.

Artikel 5

Samordning och regelbundna möten

1. Medlemsstaterna skall samordna pågående insatser för att utreda och lagföra personer som misstänks för att ha begått eller medverkat till folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelser.
2. På ordförandeskapets initiativ skall de kontaktpunkter som utsetts enligt artikel 1 i beslut 2002/494/RIF mötas regelbundet för att utbyta information om erfarenheter, praxis och metoder. Dessa möten får äga rum i samband med mötena i det europeiska rättsliga nätverket, och alltefter omständigheterna får även företrädare för Internationella tribunalen för f.d. Jugoslavien respektive för Rwanda, Internationella brottmålsdomstolen och andra internationella organ inbjudas att delta i dessa möten.

Artikel 6

Överensstämmelse med lagstiftning om dataskydd

Varje form av utbyte av information eller annan slags behandling av personuppgifter enligt detta beslut skall äga rum i full överensstämmelse med de krav som följer av tillämplig internationell och nationell lagstiftning om dataskydd.

Artikel 7

Genomförande

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta beslut senast den 8 maj 2005.

⁽¹⁾ EGT L 155, 12.6.2001, s. 19.

*Artikel 8***Territoriell tillämpning**

Detta beslut skall tillämpas på Gibraltar.

*Artikel 9***Verkan**

Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 8 maj 2003.

På rådets vägnar
M. CHRISOCHOÏDIS
Ordförande
